

the state's resilience to crisis challenges. The paper reveals the essence of the once-only principle as a fundamental tool for reducing administrative burdens on citizens and businesses and increasing the effectiveness of interagency collaboration. It demonstrates the role of information system interoperability as a managerial and regulatory prerequisite for the functioning of seamless digital services, as well as the importance of digital identity in building trust and security in the digital administrative space. Attention is paid to the issues of inclusiveness of digital services, public sector data management, ensuring cyber resilience, and the responsible use of artificial intelligence in public administration. Based on an analysis of European approaches, implications for Ukraine in the context of martial law, post-war recovery, and European integration processes are identified. It has been proven that adopting European trends in the digitalization of public administrative services can serve to increase the state's institutional capacity, ensure the continuity of service provision, and reduce transaction costs in interactions between authorities and citizens and businesses.

Keywords: public administration, public services, administrative services, digital services, digital technologies, digitalization, digital transformation, quality of administrative services.

Стаття надійшла до редакції / Received 12.10.2025

Прийнята до друку / Accepted 25.10.2025

Бібліографічний опис статті:

Вінтоняк В. Д., Гой Н. В. Європейські тренди впровадження цифрових технологій надання публічно-адміністративних послуг. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 6. С. 40-44.

Vintoniak V., Goy N. European Trends in the implementation of digital technologies for the provision of public administrative services. Actual problems of innovative economy and law. 2025. No. 6, pp. 40-44.

УДК 352:004.9:316.77(477); JEL classification: H70, H83, O33, D83

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-6-10>

ПОПАДИНЕЦЬ Назарій Миколайович, д.е.н., старший дослідник, в.о. директора ВСП «Навчально-науковий інститут просторового планування та перспективних технологій Національного університету «Львівська політехніка», старший науковий співробітник відділу регіональної економічної політики ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М. І. Долинського НАН України», <https://orcid.org/0000-0002-7556-6135>

ТИМКОВИЧ Оксана Ігорівна, к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки і маркетингу, ВСП «Навчально-науковий інститут просторового планування та перспективних технологій Національного університету «Львівська політехніка», <https://orcid.org/0000-0003-3262-0768>

ДОРОФЄЄВ Олександр Вікторович, д.е.н., професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування, Полтавський аграрний університет, <https://orcid.org/0000-0002-8608-0501>

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ТА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У ПЕРІОД ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ТА ВІЙНИ

Попадинець Н. М., Тимкович О. І., Дорофєєв О. В. Цифрова трансформація адміністративних послуг та інформаційно-комунікаційної інфраструктури територіальних громад у період децентралізації та війни.

У статті досліджено цифрову трансформацію адміністративних послуг та розвиток інформаційно-комунікаційної інфраструктури (ІКІ) територіальних громад України в умовах децентралізації та повномасштабної війни як взаємопов'язані складові підвищення ефективності публічного управління, прозорості діяльності органів місцевого самоврядування і стійкості місцевих управлінських систем. Обґрунтовано, що в сучасній архітектурі місцевого урядування ІКІ доцільно розглядати не лише як технічну платформу електронного урядування, а як стратегічний ресурс громади, який забезпечує безперервність управлінських процесів, доступність адміністративних послуг, узгодженість рішень та формування довіри між владою і населенням. Показано, що воєнні виклики (руйнування інфраструктури, кібератаки, порушення логістики, міграція населення, зростання соціальних потреб) зумовлюють розширення функцій ІКІ від сервісної до безпекової, координаційної та мобілізаційної, актуалізуючи вимоги до резервності зв'язку, захисту даних і протидії дезінформації. На основі узагальнення наукових підходів і практик цифровізації визначено інструментальний склад ІКІ (вебсайти, портали е-послуг, е-документообіг, відкриті дані, інструменти е-демократії, кризові канали комунікації), а також механізми її впровадження (інституційні, нормативно-правові та фінансові). Виокремлено принципи формування ІКІ громад у кризових умовах: стійкість, безпека, відкритість із урахуванням обмежень воєнного часу та людиноорієнтованість. Доведено, що чинні моделі ІКІ у багатьох громадах зберігають фрагментарність і низьку інтегрованість, що знижує ефективність надання послуг і комунікації в надзвичайних ситуаціях. Запропоновано концептуальні орієнтири вдосконалення моделі ІКІ через побудову інтегрованої цифрової екосистеми громади, розгортання резервної та кризової інфраструктури зв'язку, посилення кібер- та інформаційної безпеки і розвиток двосторонньої комунікації з населенням. Практичне значення результатів полягає у формуванні підґрунтя для модернізації адміністративних послуг і підвищення стійкості територіальних громад у післявоєнний період.

Ключові слова: публічне управління, цифрові послуги, цифрові технології, цифровізація, цифрова трансформація, інформаційно-комунікативне забезпечення, механізм, інфраструктура, територіальна громада, місцеві органи самоврядування, конкурентоспроможність.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Реформа децентралізації в Україні стала однією з наймасштабніших інституційних трансформацій публічного управління, у межах якої територіальні громади отримали розширені повноваження, фінансові ресурси та відповідальність за надання адміністративних послуг, організацію комунікації з населенням і забезпечення місцевого розвитку. За таких умов цифрова трансформація адміністративних послуг та формування ефективної інформаційно-комунікаційної інфраструктури перетворюються на ключові інструменти підвищення якості публічного управління, прозорості діяльності органів місцевого самоврядування та залучення громадян до процесів прийняття рішень. Інформаційно-комунікаційна інфраструктура дедалі більше розглядається не лише як технічна основа електронного урядування, а як стратегічний ресурс територіальної громади, що забезпечує узгодженість управлінських процесів, доступність послуг і довіру між владою та суспільством.

Повномасштабна війна суттєво ускладнила умови функціонування територіальних громад, загостривши проблеми безпеки, стійкості управлінських

процесів і збереження комунікаційних зв'язків у кризових ситуаціях. Руйнування інфраструктури, кібератаки, порушення логістики, міграційні процеси та зростання потреб населення актуалізували необхідність переосмислення ролі цифрових технологій у системі місцевого самоврядування. У воєнних умовах інформаційно-комунікаційна інфраструктура має виконувати не лише сервісну, а й безпекову, координаційну та мобілізаційну функції, забезпечуючи безперервність надання адміністративних послуг, оперативне інформування населення та протидію дезінформації. Це зумовлює потребу у науковому обґрунтуванні підходів до цифрової трансформації адміністративних послуг і вдосконалення моделей ІКІ територіальних громад з урахуванням викликів децентралізації та воєнної нестабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання залучення цифрових технологій у розвиток місцевого самоврядування на сьогодні є досить актуальним і досліджуваним. Так, Богач Ю.А. підкреслює, що інтеграція цифрових технологій у діяльність органів місцевого самоврядування сприяє зміцненню принципів відкритого урядування шляхом забезпечення широкого

доступу громадськості до інформації та електронних інструментів участі. Такі цифрові інструменти, як електронний бюджет, інтегровані платформи зворотного зв'язку та сервіси підвищення правової обізнаності, не лише зміцнюють прозорість і підзвітність влади, а й розширюють можливості демократичної участі громадян у процесах прийняття рішень на місцевому рівні [1].

Заболотенко Д. та Герасимюк К. відзначають, що розробка та впровадження стратегій цифрового управління на місцевому рівні є критичною умовою модернізації місцевого самоврядування та підвищення ефективності адміністративних послуг. Вони акцентують, що для реалізації таких стратегій необхідні попередній моніторинг технічної бази, оцінка програмного забезпечення і кадрового потенціалу, а також відповідне нормативно-правове забезпечення, що створює передумови для інтегрованих цифрових мереж між управлінських взаємозв'язків у громадах [2].

Цимбалюк В.І. у своїй науковій праці досліджує розвиток адміністративно-правових засад цифрового врядування в системі місцевого самоврядування України крізь призму євроінтеграційних процесів і воєнного стану, обґрунтовуючи необхідність гармонізації національного законодавства з європейськими цифровими ініціативами та стандартами публічного управління. Автор акцентує на системних прогалинах правового регулювання цифрових сервісів у громадах, кадрово-фінансових обмеженнях і фрагментарності електронних послуг, водночас визначаючи розвиток нормативної бази, цільове фінансування цифровізації та підвищення цифрових компетентностей посадових осіб ключовими умовами стійкості місцевого самоврядування в умовах війни [3].

Ключник А. та ін. зосереджуються на обґрунтуванні ролі цифрової трансформації як ключового чинника підвищення інвестиційної привабливості регіонів і територіальних громад України, акцентуючи на впровадженні інноваційних технологій, зокрема штучного інтелекту, для підвищення ефективності управління та якості публічних рішень. У роботі проаналізовано рівень цифровізації органів влади з використанням міжнародних індексів електронного урядування та участі, а також сформульовано практичні рекомендації щодо спрощення взаємодії з інвесторами, відкритості даних і автоматизації адміністративних процедур на рівні територіальних громад [4].

Також на сьогодні існують дослідження програми U-LEAD with Europe щодо лідерів цифрової трансформації українських громад, які ілюструють практичні досягнення територіальних громад у впровадженні IT-рішень та електронних послуг і сприяють модернізації системи місцевого врядування [5].

В іншому дослідженні зацентровано увагу на ролі оперативної інформації та комунікації з населенням у кризових умовах, зокрема через впровадження цифрових каналів комунікації у громадах під час воєнної нестабільності [6].

Офіційний портал територіальних громад України «Дія.Цифрова громада» демонструє практичні інструменти підтримки цифрової трансформації місцевого управління та допомагає громадам у процесі впровадження електронних сервісів, що сприяє підвищенню цифрової спроможності місцевого врядування [7].

Однак на сьогодні питання цифрової трансформації адміністративних послуг та інформаційно-комунікаційної інфраструктури територіальних громад залишаються недостатньо дослідженими.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є обґрунтування ролі цифрової трансформації адміністративних послуг та інформаційно-комунікаційної інфраструктури у забезпеченні стійкості й ефективності функціонування територіальних громад у період децентралізації і війни та визначення ключових інституційних, організаційних і

безпекових напрямів удосконалення моделей ІКІ в умовах післявоєнного періоду.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інструментальний вимір ІКІ охоплює сукупність цифрових, організаційних і технологічних засобів, що забезпечують інформаційні потоки та комунікацію в громаді. Ключовими інструментами є цифрові платформи місцевого врядування, зокрема офіційні вебсайти органів місцевого самоврядування, портали електронних послуг, системи електронного документообігу та відкритих даних. Їх використання сприяє підвищенню прозорості та підзвітності влади, що закріплено в законодавстві України про місцеве самоврядування та електронне урядування (Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні») [8].

Важливу роль відіграють інструменти електронної демократії – електронні петиції, громадський бюджет, онлайн-консультації з громадськістю. Як зазначається в документах Міністерства цифрової трансформації України, ці інструменти дозволяють забезпечити участь громадян у прийнятті рішень навіть за умов обмеженої фізичної взаємодії, яка є характерною для воєнного часу [9].

Окрему групу становлять комунікаційні та кризові інструменти: офіційні сторінки громад у соціальних мережах, месенджери, системи оповіщення населення, мобільні застосунки. У період воєнної нестабільності вони виконують функцію оперативного інформування та протидії дезінформації, що підкреслюється в аналітичних звітах UNDP щодо місцевого врядування в кризових умовах.

Ефективність інформаційно-комунікаційної інфраструктури визначається не лише набором інструментів, а й механізмами їх впровадження та підтримки. До основних механізмів належать інституційні механізми, що передбачають визначення відповідальних структур або посадових осіб з питань цифрового розвитку та комунікацій у громаді. Відсутність таких механізмів, за даними міжнародних досліджень, призводить до фрагментарності цифрових рішень на місцевому рівні [10].

Важливими є нормативно-правові механізми, які включають розроблення місцевих стратегій цифрової трансформації, регламентів інформаційної безпеки та політик управління даними.

Не менш значущими є фінансові механізми, що забезпечують сталість ІКІ. В умовах воєнної нестабільності ключову роль відіграють державні субвенції, міжнародна технічна допомога та донорські програми.

Формування ІКІ територіальних громад у період децентралізації та війни має ґрунтуватися на низці принципів. Базовим є принцип стійкості, що передбачає здатність інфраструктури функціонувати в умовах надзвичайних ситуацій, зокрема руйнування фізичних об'єктів та кібератак. Йому тісно кореспондує принцип безпеки, який вимагає інтеграції кіберзахисту в усі елементи ІКІ. Важливим є принцип відкритості та прозорості, що забезпечує доступ громадян до інформації та сприяє підвищенню довіри до органів місцевого самоврядування. Водночас у воєнний період він має реалізовуватися з урахуванням обмежень щодо поширення чутливої інформації.

Окремо слід виділити принцип людиноорієнтованості, який передбачає адаптацію інформаційних сервісів до потреб різних груп населення, зокрема внутрішньо переміщених осіб та осіб з інвалідністю. За висновками UNDP, саме інклюзивний підхід до цифрової інфраструктури підвищує соціальну згуртованість і стійкість громад у кризових умовах.

Варто зазначити, що існуючі моделі ІКІ територіальних громад, як правило, орієнтовані на забезпечення базових інформаційних функцій – підтримку офіційних вебресурсів, електронного документообігу та окремих сервісів електронного врядування. Такі моделі переважно мають фрагментарний характер, недостатньо

інтегровані між собою та слабо пристосовані до функціонування в умовах криз і надзвичайних ситуацій.

Необхідність удосконалення моделі ІКІ зумовлена передусім зростанням ролі інформації як стратегічного ресурсу територіальної громади. В умовах війни інформаційно-комунікаційна інфраструктура повинна виконувати не лише сервісну, а й безпекову, координаційну та мобілізаційну функції.

Удосконалена модель інформаційно-комунікаційної інфраструктури, на відміну від існуючої, має бути побудована на принципах системності, стійкості та орієнтації на потреби людини. Передусім вона повинна включати інтегровану цифрову екосистему громади, яка поєднує управлінські, сервісні та комунікаційні платформи в єдиному інформаційному середовищі. Такий підхід забезпечує узгодженість дій органів місцевого самоврядування та скорочує часові витрати на прийняття рішень [11].

Важливим елементом удосконаленої моделі є кризова та резервна інфраструктура зв'язку. На відміну від наявних рішень, що часто залежать від одного каналу комунікації, нова модель повинна передбачати альтернативні канали передачі інформації, автономні джерела живлення, використання хмарних технологій і резервне збереження даних. Це дозволяє забезпечити безперервність управлінських процесів навіть у разі фізичного пошкодження об'єктів інфраструктури.

Окреме місце в удосконаленій моделі посідає посилений компонент кібер- та інформаційної безпеки.

Ідеться не лише про технічні засоби захисту, а й про впровадження протоколів реагування на інциденти, систем навчання персоналу та чітке розмежування доступу до інформації. У порівнянні з традиційними підходами, де безпека часто має допоміжний характер, у новій моделі вона повинна розглядатися як базовий структурний елемент.

Крім того, удосконалена модель ІКІ має включати розвинуті механізми двосторонньої комунікації з населенням. На відміну від одностороннього інформування, характерного для багатьох існуючих практик, сучасна інфраструктура повинна забезпечувати постійний зворотний зв'язок, залучення громадян до прийняття рішень та протидію дезінформації. Це сприяє зростанню довіри до органів місцевого самоврядування та підвищує соціальну стійкість громади.

Таким чином, необхідність побудови удосконаленої моделі інформаційно-комунікаційної інфраструктури територіальних громад у період децентралізації та воєнної нестабільності зумовлена об'єктивними змінами у функціях місцевого самоврядування та зростанням ролі інформації в кризовому управлінні. На відміну від існуючих моделей, така інфраструктура має бути системною, стійкою до ризиків, безпеково орієнтованою та спрямованою на активну взаємодію з громадянами, що створює передумови для ефективного управління та післявоєнного відновлення територіальних громад (рис. 1).

Рис. 1. Структурно-логічна схема моделі удосконалення інформаційно-комунікаційної інфраструктури територіальних громад у період децентралізації та воєнної нестабільності. Джерело: авторська розробка.

Процеси децентралізації в Україні суттєво розширили повноваження територіальних громад у сфері управління, комунікації та надання публічних послуг. Водночас умови воєнної нестабільності актуалізували потребу у створенні стійкої та ефективної інформаційно-комунікаційної інфраструктури. Проте її формування супроводжується низкою системних перепон, що мають комплексний характер і взаємно посилюють одна одну.

Передусім слід виокремити інституційні та управлінські перепони. Значна частина громад характеризується недостатньою інституційною спроможністю у сфері цифрового врядування, що проявляється у відсутності спеціалізованих підрозділів, нестачі стратегічного бачення та слабкій координації управлінських рішень. У таких умовах інформаційно-комунікаційна інфраструктура розвивається фрагментарно, без інтеграції в загальну систему місцевого управління [12].

Вагомою перешкодою залишаються фінансово-економічні обмеження. Воєнний стан істотно звужує дохідну базу місцевих бюджетів, а пріоритет фінансування надається безпековим та соціальним видаткам. Нестабільність фінансування негативно впливає на довгострокове планування цифрових проєктів, що унеможливує системну модернізацію ІКІ та впровадження інноваційних рішень на місцевому рівні.

Не менш значущими є кадрові та освітні перепони. В умовах війни територіальні громади стикаються з дефіцитом фахівців у сфері інформаційних технологій та стратегічних комунікацій. Міграційні процеси, мобілізація та перевантаження персоналу органів місцевого самоврядування посилюють проблему кадрового голоду. Дослідники відзначають, що низький рівень цифрових компетентностей посадових осіб і

населення обмежує ефективність навіть технічно розвинених інформаційних систем [13].

Суттєвий вплив на розвиток ІКІ мають технічні та інфраструктурні перепони, зумовлені безпосередніми наслідками бойових дій. Руїнування телекомунікаційних мереж, перебої з електропостачанням та обмежений доступ до інтернету, особливо у прифронтових і сільських громадах, істотно знижують рівень доступності цифрових сервісів. Як зазначається в аналітичних доповідях Національного інституту стратегічних досліджень, відсутність резервних каналів зв'язку та автономних джерел живлення робить інформаційні системи громад вразливими до кризових ситуацій [14].

Окрему групу становлять безпекові та кібернетичні загрози. У воєнний період інформаційно-комунікаційна інфраструктура стає об'єктом кібератак і інформаційних впливів. Недостатній рівень кіберзахисту, відсутність чітких протоколів реагування та обмежені фінансові ресурси підвищують ризики втрати даних і дестабілізації управлінських процесів. При цьому громади змушені шукати баланс між принципами відкритості інформації та необхідністю захисту чутливих даних [15].

Важливою перепорою є також соціально-комунікаційний чинник. Воєнна нестабільність спричиняє зростання рівня недовіри, інформаційної втоми та поширення дезінформації серед населення. За таких умов ефективність офіційних каналів комунікації знижується, а нерівний доступ різних соціальних груп до

цифрових ресурсів поглиблює комунікаційний розрив усередині громади.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, перепони на шляху побудови ефективної інформаційно-комунікаційної інфраструктури територіальних громад у період децентралізації та воєнної нестабільності мають багатовимірний характер і проявляються у взаємопов'язаних інституційних, фінансово-економічних, кадрових, технічних та безпекових обмеженнях. Їх сукупна дія призводить до фрагментарності цифрових рішень, зниження доступності адміністративних послуг і вразливості управлінських процесів до кризових впливів. Подолання зазначених проблем потребує комплексного та системного підходу, що передбачає інституційне зміцнення органів місцевого самоврядування, формування стабільних джерел фінансування цифрових проєктів, цілеспрямований розвиток людського капіталу та впровадження сучасних механізмів кібер- і інформаційної безпеки. Водночас важливим є поєднання технологічних рішень із стратегічним плануванням і міжсекторальною взаємодією, що забезпечує інтеграцію інформаційно-комунікаційної інфраструктури в загальну систему місцевого управління. Лише за таких умов ІКІ здатна виконувати не лише сервісну, а й координаційну, безпекову та мобілізаційну функції, перетворюючись на дієвий інструмент підвищення стійкості територіальних громад і їх сталого розвитку в післявоєнний період.

Література.

1. **Богач Ю.** Цифровізація діяльності органів місцевого самоврядування як інструмент забезпечення сталого розвитку територіальних громад. *Економічний простір*. 2025. № 201. С. 264–268. URL: <https://doi.org/10.30838/ep.201.264-268>.
2. **Заболотенко Д., Герасимюк К.** Цифрова трансформація місцевого самоврядування та розвиток професійних компетентностей посадових осіб місцевого самоврядування. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Екологія. Публічне управління та адміністрування»*. 2024. № 1. С. 71–78. URL: <https://doi.org/10.32782/2786-5681-2024-1.09>
3. **Цимбалиук В. І.** Розвиток адміністративно-правових засад цифрового врядування у системі місцевого самоврядування України в умовах євроінтеграції. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2025. Вип. № 05(2). С. 358–363. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.05.2.55>.
4. **Kliuchnyk A., Shyshpanova N., Sokolik V., Ostapenko A., Kryvko O.** Digitalisation of public administration processes in shaping the investment environment of territorial communities. *Danube*. 2025. №16(3). P. 264–276. <https://doi.org/10.2478/danb-2025-0013>.
5. Digitization of Ukrainian municipalities: leaders of digital transformation discussed possibilities and prospects. U-LEAD. 2025. URL: <https://u-lead.org.ua/en/news/161>.
6. PROSTO: Informing Residents in a Crisis. Інформування населення у кризових умовах залучення жителів до процесів відбудови громад. Посібник для органів місцевого самоврядування. URL: https://decentralization.ua/uploads/library/file/901/PROSTO_Manual_Informing_residents_in_a_crisis_book_web_16112023.pdf.
7. Дія. Цифрова громада. 2025. URL: <https://hromada.gov.ua/>.
8. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>
9. **Васильєва А. І.** Перспективні інструменти електронної демократії України. *Право та державне управління*. 2021. №1. С. 176–182. DOI: <https://doi.org/10.32840/pdu.2021.1.26>.
10. Digitalisation for recovery in Ukraine. Paris: OECD Publishing, OECD. 2022. URL: https://www.oecd.org/en/publications/digitalisation-for-recovery-in-ukraine_c5477864-en.html.
11. **Костецька Т.** Інформаційно-комунікаційні чинники функціонування системи місцевого самоврядування в умовах воєнного стану. *Юридичний журнал «Право України»*. 2024. №6. С. 77–93. DOI: <https://doi.org/10.33498/loou-2024-06-077>.
12. Decentralization and Local Governance Reform in Ukraine: Analytical Reports. UNDP Ukraine 2007. 91p. URL: https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://erc.undp.org/evaluation/documents/download/1117&ved=2ahUKEwjLuezfzeORAxU4UFUIHTR1Nm0QFnoECBgQAQ&usq=AovVaw39bAhgr8vTJ3mMe81_JBwT.
13. **Корчак Н., Рачинський А., Ларіна Н.** Цифрова трансформація та електронне врядування: наукові підходи дослідження в сфері публічного управління та адміністрування. *Аспекти публічного управління*. 2023. №1.3. С. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.15421/152334>.
14. **Горобець Н. О., Троян О. А., Страшок С. В.** Поняття децентралізації публічної влади в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 5. С. 149–152. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/items/b23c2d42-9248-406d-b696-bac1ed61521e>.
15. Про схвалення Концепції розвитку цифрових компетентностей та затвердження плану заходів з її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 167-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>.

References.

1. **Bohach, Yu.** (2025). Tsyfrovizatsiia diialnosti orhaniv mistsevoho samovriaduvannia yak instrument zabezpechennia staloho rozvytku terytorialnykh hromad [Digitalization of the activities of local self-government bodies as a tool for ensuring sustainable development of territorial communities]. *Ekonomichnyi prostir*, No. 201, Pp. 264–268. Available at: <https://doi.org/10.30838/ep.201.264-268>.
2. **Zabolotenko, D., & Herasymyuk, K.** (2024). Tsyfrova transformatsiia mistsevoho samovriaduvannia ta rozvytok profesiynykh kompetentnosti posadovykh osob mistsevoho samovriaduvannia [Digital transformation of local self-government and development of professional competencies of local self-government officials]. *Scientific Bulletin of the Vinnytsia Academy of Continuous Education. Series "Ecology. Public Management and Administration"*, No. 1, Pp. 71–78. Available at: <https://doi.org/10.32782/2786-5681-2024-1.09>.
3. **Tsybaliuk, V. I.** (2025). Rozvytok administratyvno-pravovykh zasad tsyfrovoho vriaduvannia u systemi mistsevoho samovriaduvannia Ukrainy v umovakh yevrointehratsii [Development of administrative and legal principles of digital governance in the system of local self-government of Ukraine in the conditions of European integration]. *Analytical and Comparative Jurisprudence*, No. 05(2), Pp. 358–363. Available at: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.05.2.55>.
4. **Kliuchnyk, A., Shyshpanova, N., Sokolik, V., Ostapenko, A., & Kryvko, O.** (2025). Digitalisation of public administration processes in shaping the investment environment of territorial communities. *Danube*, No. 16(3), Pp. 264–276. Available at: <https://doi.org/10.2478/danb-2025-0013>.
5. U-LEAD. (2025). Digitization of Ukrainian municipalities: leaders of digital transformation discussed possibilities and prospects. Available at: <https://u-lead.org.ua/en/news/161>.

6. PROSTO. (2023). *Informing Residents in a Crisis. Informing the population in crisis conditions and involving residents in the processes of community reconstruction: A manual for local self-government bodies*. Available at: https://decentralization.ua/uploads/library/file/901/PROSTO_Manual_Informing_residents_in_a_crisis_book_web_16112023.pdf.
7. Ministry of Digital Transformation of Ukraine. (2025). *Diia. Tsyfrova hromada* [Diia. Digital Community]. Available at: <https://hromada.gov.ua/>.
8. Verkhovna Rada of Ukraine. (1997). *Pro mistseve samovriaduvannya v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 № 280/97-VR* [On local self-government in Ukraine: Law of Ukraine dated May 21, 1997, No. 280/97-VR]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>.
9. *Vasylieva, A. I.* (2021). *Perspektyvni instrumenty elektronnoi demokratsii Ukrainy* [Perspective tools of electronic democracy in Ukraine]. *Pravo ta derzhavne upravlinnia*, No. 1, Pp. 176-182. Available at: <https://doi.org/10.32840/pdu.2021.1.26>
10. OECD. (2022). *Digitalisation for recovery in Ukraine*. Paris: OECD Publishing. Available at: https://www.oecd.org/en/publications/digitalisation-for-recovery-in-ukraine_c5477864-en.html.
11. *Kostetska, T.* (2024). *Informatsiino-komunikatsiini chynnyky funktsionuvannya systemy mistsevoho samovriaduvannya v umovakh voiennoho stanu* [Information and communication factors of the functioning of the local self-government system under martial law]. *Law of Ukraine*, No. 6, Pp. 77-93. Available at: <https://doi.org/10.33498/louu-2024-06-077>.
12. UNDP Ukraine. (2007). *Decentralization and Local Governance Reform in Ukraine: Analytical Reports*. Available at: <https://erc.undp.org/evaluation/documents/download/1117>.
13. *Korchak, N., Rychynskyy, A., & Larina, N.* (2023). *Tsyfrova transformatsiia ta elektronne vriaduvannya: naukovi pidkhody doslidzhennia v sferi publicnoho upravlinnia ta administruvannya* [Digital transformation and electronic governance: scientific research approaches in the field of public management and administration]. *Aspects of Public Administration*, No. 1.3, Pp. 43-49. Available at: <https://doi.org/10.15421/152334>.
14. *Horobets, N. O., Troian, O. A., & Strashok, Ye. V.* (2019). *Poniattia detseentralizatsii publichnoi vlady v Ukraini* [Concept of decentralization of public power in Ukraine]. *Juridical Scientific Electronic Journal*, No. 5, Pp. 149-152. Available at: <https://dspace.univd.edu.ua/items/b23c2d42-9248-406d-b696-bac1ed61521e>.
15. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2021). *Pro shkvalennia Kontseptsii rozvytku tsyfrovykh kompetentnosti ta zatverdzhennia planu zakhodiv z yii realizatsii: Rozporядzhennia vid 03.03.2021 № 167-r* [On approval of the Concept of digital competence development and approval of the action plan for its implementation: Order dated March 3, 2021, No. 167-r]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>.

Abstract.

Popadynets N., Tymkovych O., Dorofyeyev O. Digital transformation of administrative services and information communication infrastructure of territorial communities during the period of decentralization and war.

The article examines the digital transformation of administrative services and the development of information and communication infrastructure (ICI) in territorial communities in Ukraine, in the context of decentralization and the full-scale war, as interrelated components of improving the efficiency of public administration, transparency of local self-government bodies, and the sustainability of local management systems. It is argued that in the modern architecture of regional governance, ICI should be considered not only as a technical platform for e-governance, but also as a strategic resource of the community that ensures the continuity of management processes, the accessibility of administrative services, the consistency of decisions, and the formation of trust between the authorities and the population. It is shown that military challenges (destruction of infrastructure, cyberattacks, disruption of logistics, population migration, growth in social needs) necessitate expanding ICI functions from service to security, coordination, and mobilization, thereby requiring communication redundancy, data protection, and countering disinformation. Based on a generalization of scientific approaches and practices of digitalization, the instrumental composition of ICI (websites, e-service portals, e-document management, open data, e-democracy tools, crisis communication channels) and the mechanisms for its implementation (institutional, regulatory, and financial) have been identified. The principles for forming ICI communities in crisis conditions have been identified: stability, security, openness, consideration of wartime restrictions, and people-centeredness. It has been proven that the current ICI models in many communities remain fragmented and poorly integrated, which reduces the effectiveness of service delivery and communication in emergencies. Conceptual guidelines for improving the ICI model are proposed through the construction of an integrated digital community ecosystem, the deployment of backup and crisis communication infrastructure, the strengthening of cyber and information security, and the development of communication with the population. The practical significance of the results lies in laying the groundwork for modernizing administrative services and increasing the resilience of territorial communities in the post-war period.

Keywords: public administration, digital services, digital technologies, digitalization, digital transformation, information and communication support, mechanism, infrastructure, territorial community, local self-government bodies, competitiveness.

Стаття надійшла до редакції / Received 14.10.2025

Прийнята до друку / Accepted 28.10.2025

Бібліографічний опис статті:

Попадинець Н. М., Тимкович О. І., Дорофеев О. В. Цифрова трансформація адміністративних послуг та інформаційно-комунікаційної інфраструктури територіальних громад у період децентралізації та війни. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 6. С. 44-48.

Popadynets N., Tymkovych O., Dorofyeyev O. Digital transformation of administrative services and information communication infrastructure of territorial communities during the period of decentralization and war. Actual problems of innovative economy and law. 2025. No. 6, pp. 44-48.

УДК: 338.43:005.591.6:351; JEL classification: Q16, O31, O38, H83

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-6-11>

ОХРИМЕНКО Андрій Валерійович, аспірант, Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, кафедра публічного управління та адміністрування, <https://orcid.org/0009-0005-8538-0093>
ЧЕРВІНСЬКА Оксана Степанівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів Національного університету «Львівська політехніка», <https://orcid.org/0000-0002-6048-7936>

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Охріменко А.В., Червінська О.С. Міжнародний досвід публічного управління інноваціями в аграрному секторі.

У статті досліджено міжнародний досвід публічного управління інноваціями в аграрному секторі в контексті сучасних глобальних викликів, зокрема трансформації моделей аграрного розвитку, посилення продовольчих ризиків, кліматичних змін і зростання ролі інновацій як чинника економічної та соціальної стійкості. Обґрунтовано, що інноваційний розвиток сільського господарства в більшості країн світу формується не стихійно, а в межах цілеспрямованої державної політики, яка поєднує стратегічне планування, інституційне забезпечення, фінансові стимули та механізми координації взаємодії між ключовими акторами аграрної інноваційної системи. Узагальнено підходи до публічного управління інноваціями в аграрному секторі, що застосовуються в країнах Європейського Союзу, США та окремих державах Азії з акцентом на системну роль держави у формуванні сприятливого інституційного середовища, розвитку дорадчих служб, підтримці наукових досліджень і трансферу знань. Показано, що ефективні моделі публічного управління аграрними інноваціями базуються на принципах довгострокової орієнтації, міжсекторальної координації, інклюзивності та поєднання економічних, екологічних і соціальних цілей розвитку. Окремим увагу приділено аналізу сучасних наукових підходів до управління аграрними інноваціями, зокрема концепції аграрних інноваційних систем і доказової аграрної політики, що дозволяють підвищити обґрунтованість управлінських рішень і результативність державного втручання. Виявлено ключові управлінські закономірності та обмеження, пов'язані з фрагментарністю політик, нерівним доступом до інновацій і необхідністю адаптації міжнародного досвіду до національних інституційних умов. Доведено, що використання міжнародного досвіду публічного управління інноваціями в аграрному секторі має ґрунтуватися на комплексному та адаптивному підході, орієнтованому на підвищення конкурентоспроможності аграрної економіки, забезпечення сталого розвитку та зміцнення продовольчої безпеки.

Ключові слова: публічне управління, інновації, електронне врядування, смарт-інструменти, цифрова трансформація, інституційна адаптація, електронна демократія, інструменти участі, управлінські технології.

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА» № 6 / 2025

Всеукраїнський науковий журнал